

14. Hrinchenko B. Schwesterchen Hala // Ruthenische Revue. – 1905. – Jg. 3. – Nr. 17 – 18. – SS. 428 – 431; 453 – 456.
15. Jatzkiv M. Der Kampf mit dem Kopf. Aus dem Ukrainischen übersetzt von W. Horoschowski // Ukrainische Rundschau. – 1910. – Jg. 8. – Nr. 3. – S. 106 – 115.
16. Kocjubynskij M. Ihr Gelächter // Ukrainische Rundschau. – 1906. – Jg. 4. – Nr. 4 – 5. – SS. 146 – 152; 187 – 193.
17. Kocjubynskij M. Pro bono publico. Novellen von M. Kocjubynskij. Autorisierte Übersetzung aus dem Ukrainischen von W. Horoschowski. – Wien. – 1909. – 297s.
18. Lepkyj B. Der Gänseub // Ukrainische Rundschau. – 1907. – Jg. 4. – Nr. 1. – S. 31 – 36.
19. Lewickyj I. Vom Fischer Panas Krut // Ruthenische Revue. – 1905. – Jg. 3. – Nr. 3 – 4 – 5. – SS. 75 – 80; 101 – 111; 133 – 136.
20. Myrnyj P. Die Feldfee // Ruthenische Revue. – 1904. – Jg. 2. – Nr. 23 – 24. – SS. 647 – 652; 668 – 672.
21. Österreichisches Wörterbuch. 39. Auflage (Neubearbeitung, mit den neuen amtlichen Regeln). – Wien, Verlag Jugend und Volk, 2001. – 984s.
22. Polenz P. Nationale Varianten der deutschen Hochsprache // Zeitschrift für germanistische Linguistik, 1987. – N. 15. – S.101 – 103.
23. Reiffenstein I. Deutsch in Österreich // Tendenzen, Formen und Strukturen der Deutschen Standardsprache nach 1945. – Marburg, 1983. – S. 15 – 27.
24. Schrodt R. Nationale Varianten, areale Unterschiede und der „Substandard“: An den Quellen des Österreichischen Deutsch // Österreichischen Deutsch und andere nationale Varietäten plurizentrischer Sprache in Europa. – Herausgegeben von Rudolf Muhr und Richard Schrodt, Verlag Holder-Pichler-Tempsky, Wien, S. 12 – 40.
25. Stefanyk W. Die Neuigkeit // Ukrainische Rundschau. – 1906. – Jg. 4. – Nr. 2 – S. 66 – 69.
26. Swydneykyj A. Der Schüler. Aus dem Ukrainischen übersetzt von W. Horoschowski // Ruthenische Revue. – 1905. – Jg.3. – Nr. 9. – S. 235 – 239.

Макарук Л. Л.
(Луцьк)

ПІКТОГРАМНЕ ВІДОБРАЖЕННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ В АНГЛОМОВНОМУ МАС-МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ

У статті проаналізовано невербальні писемні засоби комунікації, що функціонують на шпальтах сучасних англомовних періодичних видань з врахуванням їхньої соціокультурної значимості. Звернуто увагу на те, що такі одиниці впливають на формування структури часописів та відображають національні традиції організації засобів масової інформації.

В статье проанализированы невербальные письменные средства коммуникации, которые функционируют на страницах англоязычных периодических изданий с учетом их социокультурной значимости. Обращено внимание на то, что такие единицы влияют на формирование структуры газет и журналов целиком и отображают национальные традиции организации средств массовой информации.

This article deals with analysis of written non-verbal devices that occur in modern English press. The study is done taking into consideration their social cultural importance. A special attention has been devoted to the fact that non-verbal devices influence upon the structure of newspapers and journals and reflect national traditions of mass-media text organization.

Одним із найскладніших та водночас найцікавіших дискурсів, який постійно перебуває у центрі уваги багатьох вчених, є мас-медійний. Підтвердженням цього факту служать лінгвістичні дослідження, проведені у різноманітних напрямках: психолінгвістичному, когнітивному, семіотичному, лінгвопрагматичному, культурологічному, тощо. Серед провідних вітчизняних та зарубіжних вчених, які займаються цією проблемою, слід назвати Г. Г. Почепцова, О.І. Чередніченка, Т. Г. Добросклонську, М. М. Володіну, Г. Я. Солганика, О. О. Леонтьєва, А. Белла, Т. ван Дейка та ін.

Однак, соціальні зміни, удосконалення та постійна трансформація інформаційних процесів модифікують засоби масової комунікації, що, в свою чергу, зумовлює необхідність у постійному дослідженні різноманітних елементів, які їх наповнюють, з точки зору багатьох галузей мовознавства, чим і пояснюється **актуальність** обраної теми.

Завдання статті – охарактеризувати невербальні засоби, які використовуються у ЗМІ та входять до структури періодичних видань, зосередивши увагу на соціокультурному аспекті їхнього функціонування, визначити фактори, які зумовлюють їхній вибір та призначення.

Мета роботи – проаналізувати піктограми та ідеограми, що трапляються у періодичних виданнях з врахуванням національних традицій, соціальних та культурних факторів.

Предметом цієї розвідки є роль соціокультурних факторів у формуванні структури мас-

медійних видань та виборі невербальних засобів передавання національно маркованої інформації.

Об'єктом вивчення є невербальні знаки, які функціонують на сторінках англомовної періодики.

Сучасна англомовна преса представлена широким спектром різноманітних видань, які різняться за типом, періодичністю, частотністю, змістом і формою.

Відомо, що однією із найпоширеніших характеристик британців є їхня звичка постійно читати. Частково це можна пояснити тим, що жителям цієї острівної країни з різних причин доводиться багато часу проводити у транспорті, проте основна причина лежить у загальнонаціональній давно усталеній традиції читання. Тому логічним є той факт, що в країні щодня виходять тисячі різноманітних часописів, найпопулярнішими серед яких є *The Times*, *The Financial Times*, *Daily Mail*, *The Sunday Telegraph* та *The Daily Telegraph*.

Американці теж не уявляють свого життя без газет, проте у США, на відміну від Великобританії, провідними вважають лише три видання: *USA Today*, *The New York Times* та *The Wall Street Journal*.

Основними засобами, які формують структуру газетного дискурсу, є одиниці, що належать до кодів двох різних семіотичних систем. Проведений аналіз свідчить, що до структури англомовних періодичних видань, окрім вербальних знаків, входять невербальні (пиктограми, ідеограми), на які доволі часто припадає значне смислове навантаження.

Л. Ю. Єрмоленко вважає, що “графічні символи та емблеми – це такі своєрідні пиктографічні чи ідеографічні зображення, які можуть існувати або, як окремі ізольовані об'єкти, або в різного роду сполученнях ” [2, 37]. Такі одиниці були створені під впливом різних соціальних та культурних чинників.

Закономірним є той факт, що мова та культура взаємопов'язані, оскільки мова є своєрідним кодом, носієм культури певного етносу. Мова “... зберігає культурні цінності у лексиці, граматиці, ідіомах, прислів'ях, приказках, в художній та науковій літературі, у формах писемної та усної мови” [6, 14]. Невербальні графічні знаки не тільки слугують додатковим джерелом інформації, але й можуть маніфестувати особливості соціокультурного розвитку народу та його традицій.

Дослідження, здійснені на основі періодичних видань дають підстави вести мову про те, що невербальні засоби, які функціонують на шпальтах англомовних періодичних видань, відображають національний колорит британців та є невід'ємною складовою їхньої мас-медійної практики.

Як вербальні, так і невербальні писемні елементи належать до графічних систем письмової комунікації. На перший погляд, вони різні між собою, проте мають спільну мету – відобразити та репрезентувати менталітет спільноти, її національний характер, світобачення, звичаї, традиції, реалії, стереотипи, спосіб життя, особливості культури, які складаються протягом століть, удосконалюються, трансформуються і стають домінуючими характеристиками певного соціально-культурного організму. Крім того, вони здатні фіксувати та акумулювати інформацію протягом тривалого часу та передавати її не лише на рівні змісту, але й забезпечувати реалізацію емоційного чи естетичного складника.

Значна частина дослідників звертає увагу на те, що національна мова здатна кодувати і репрезентувати національну культуру не тільки вербальними, але й невербальними засобами.

Підтвердженням вищесказаного може слугувати думка Е. Сепіра про те, що мова відображає у своїй змістовій частині, тобто в основному у словнику, багато позамовних (немовних) елементів культури [5, 537]. Дозволимо припустити, що під “немовними елементами культури” дослідник розумів невербальні засоби, які, як і вербальні, також уособлюють своєрідність певної нації.

В. А. Маслова також вважає, що “культура – це інформаційне забезпечення суспільства, соціальна інформація, що накопичується у суспільстві за допомогою знакових систем” [3, 15].

Невербальні одиниці утворюють семіотичну систему і є знаками, що здатні функціонувати як автономно, так і в комбінації зі словесними одиницями, виконуючи низку функціональних завдань та обслуговуючи різні сфери життя суспільства.

Варто зазначити, що мова не йде виключно про той чи інший тип таких знаків, оскільки доволі часто репрезентація будь-якого культурно значимого матеріалу відбувається завдяки комбінації вербальних та невербальних елементів. У таких випадках йдеться про комбіновані одиниці, тобто вербально-невербальні єдності. Тому при вивченні культурної семантики як словесних так і несловесних знаків необхідно враховувати той факт, що вона формується при безумовній взаємодії різних кодів – мови і культури. Культурно маркованими є і невербальні засоби спілкування, які стали невід'ємною складовою сучасної комунікації.

При аналізі таких знаків до уваги слід також брати й екстралінгвістичні (позалінгвальні) фактори, до яких ми відносимо соціально-політичне життя країни, економічні процеси, розвиток

науки, техніки, мистецтва, які, без сумніву, накладають свій відбиток на кожен епоху та відповідно спільноту, що проживає на певному географічному ареалі.

На нашу думку, справедливим є твердження про те, що “кожна культура має свою мовну систему, за допомогою якої її носії спілкуються один з одним.” [4, 72] Серед невербальних або вербально-невербальних одиниць можна виділити ті, які для носіїв англійської мови є культуро специфічними та диференційними, а тому становлять значну інформаційну цінність.

Варто погодитися також з тим, що “газета – це найбагатший мовний і соціокультурний тезаурус, певною мірою невичерпне джерело живої інформації про країну, мова якої вивчається.” [1, 237].

Аналіз англійських періодичних видань дозволяє виділити низку газетних піктограм, які постійно трапляються на сторінках газет та журналів і закріплені за певними рубриками. Необхідно зауважити, що такі графічні одиниці стали невід’ємною ознакою того чи іншого періодичного видання, вони також виконують супровідні функції та уособлюють національну специфіку англійського та американського етносів. Використання цих невербальних засобів у ЗМІ підтверджує те, що у періодиці існує набір знаків, які впливають на формування структури часописів, вони також визначають і підкреслюють самобутність видання.

Частина таких одиниць, без сумніву, є добре зрозумілою із-за частоти свого використання і не викликає ніяких непорозумінь щодо їхнього значення. Проте, є й низка таких, які вимагають від реципієнта відповідних фонових знань, оскільки в разі їхньої відсутності це призводить до спотворення інформації або труднощів у її сприйнятті.

Однією з найвідоміших та найвпливовіших британських газет вважають *The Times*, яка є досить об’ємною та висвітлює різноманітні тематики, що здатні задовольнити найвибагливіших читачів різних вікових категорій.

Варто, також, зауважити, що у цьому часописі, у порівнянні з усіма іншими виданнями, значно більше вдаються до використання різноманітних за своєю формою і будовою невербальних елементів. Здійснений аналіз виявив щонайменше десять таких одиниць в одному номері. Жоден випуск паперового часопису “*The Times*” не обходиться без піктограми, що зображена на рисунку 1.

THE TIMES

Рис. 1. [*The Times*, Thursday, November 5, 2009 No 69785, с. 1]

В її основу покладено герб Великобританії, під кожним елементом якого криється багаторічна історія цього шанованого королівства. Складовими частинами поданого зображення є лев, єдиноріг, щит, корона, дві девізні стрічки з вербальними відповідниками та інші давні культуро специфічні елементи рослинного світу, що сформувалися упродовж віків та стали невід’ємними символами народів, які проживають в Англії, Шотландії, Уельсі та Ірландії. Хоча вони є представниками однієї держави, і їх разом називають британцями, кожна з чотирьох націй має власні символи та атрибути. Окрім різних кольорів, їхня національна ідентичність представлена ще й культуро специфічними рослинами. Символом Англії є троянда Тюдорів, Уельсу – нарцис і цибуля порей, Шотландії – чортополох, а Ірландії – трилисник.

Проведений аналіз піктограми дозволяє стверджувати, що один, зовсім невеликий за розміром, невербальний елемент здатен сконденсувати у собі тисячолітню історію країни, фактично стисло розповісти про усі династії, які в той чи інший період були на престолі та доклали зусиль до того, щоб їх пам’ятали через невербальну символіку та знаки.

У переважній більшості другу сторінку, або шосту, цього ж періодичного видання, яка носить назву “*Leading articles*”, постійно супроводжує піктограма, представлена на рисунку 2.

Рис. 2. [*The Times*, Thursday, November 5, 2009 No 69785, с. 2]

Посередині цього графічного елементу бачимо годинник та розгорнуту книжку альбомного формату, на сторінках якої вказано назву газети, що ще раз нагадує читачам про те, яку саме газету вони тримають в руках. Зліва від годинника знаходиться листя дуба, що є символом Англії, на якому теж лежить розгорнута книга зі словами “*Times past*”, тобто минуле, посередині “*The Times*”, тобто теперішній час, а праворуч розміщена привідкрита книга зі словом “*Future*”, тобто майбутнє. Таким чином, передано основні категорії людського буття, інформацію про яке точно представляє “*The Times*”.

Особливим символізмом наділений годинник, який не тільки показує половину п’ятої, а це

той час, коли британці традиційно п'ють чай та читають газети, але й свідчить про те, що газета повідомляє саме про ті події, які є на часі.

Як і попередній знак, годинник теж не обходиться без вербального супроводу. На відміну від піктограми, зображеної на рисунку 1, це уже добре відомі сучасні англійські слова “*times past*”, “*the times*”, “*future*”. Ми вважаємо, що ці слова мають дещо ширший зміст і передають впевненість її творців у тому, що газета була, є і буде.

Привертає до себе увагу також піктограма (рис. 3), яку використовують у рубриці *Opinion*.

Рис. 3. [The Times, Thursday, November 5, 2009 No 69785, с. 40]

Як бачимо, на рисунку слово “*Thunderer*” написано на стрічці, яка розміщена зліва від зображення лева. Назва цієї підрубрики є зовсім не випадковою, оскільки, за словами Л. Александра, газета, окрім назви, мала ще й прізвисько *Thunderer*, яке було присвоєно їй за публікацію грізних передових статей, що з'являлися на її сторінках до середини 19 століття [7, 253]. Це прізвисько утвердилося через традицію газети не просто подавати інформацію, а вносити елемент несподіваності, резонансності, та приголомшливості у свої публікації.

Отже, не дивлячись на зазначені вище відмінності, типові елементи невербальних знаків газети “*The Times*” залишаються незмінними: британський коронований лев, або леопард, стрічка та рослини-символи.

Іншою, не менш популярною та добре відомою газетою у Великобританії, вважають *The Daily Telegraph*. Вона входить до переліку якісних видань та користується популярністю завдяки тому, що взяла собі за правило детально та акуратно інформувати читачів про те, що відбувається в країні та світі.

Інформативною та своєрідною є піктограма (рис. 4), яку використовують у підрубриці *Comment*, на сторінці, що має назву *Letters to the Editor* – листи редактору.

Рис. 4. [The Daily Telegraph, Tuesday, December 1, 2009, No 48054, с. 21]

Цей невербальний знак є доволі незвичним та відрізняється від тих, які використовують на сторінках газети “*The Times*”. Він побудований за допомогою відкритої книжки альбомного формату, на лівій сторінці якої бачимо першу частину назви часопису – *the daily*, на правій – другу частину назви – *telegraph*. Посередині над книжкою розміщені широко розкриті крила птаха та коло, яке дуже схоже на годинник. На колі-годиннику, який символізує час, знаходиться стрілка та цифра 1855 – це рік заснування видання й місце, тобто Лондон. Елементи, описані вище, знаходяться в оточенні слів, які можна вважати девізом цього видання *was•is•&•will•be*. Крім того, у самому написі спостерігаємо використання ще одного невербального знаку – ідеограми &, що традиційно заміщує сполучник *and*. Це дає усі підстави говорити про те, що це періодичне видання теж впевнене у своєму майбутньому, інакше кажучи *The Daily Telegraph* була, є і буде.

За лівою та правою частинами розгорнутої книжки бачимо символи рослин, що представляють чотири частини Великобританії і свідчать про те, що газета не залишає поза увагою інтереси жодної з них: нарцис символізує – Уельс, чортополох – Шотландію, троянда – Англію, трилисник – Ірландію.

Наступним показовим невербальним елементом є специфічно оформлена літера “*T*”, зображена на рисунку 5.

Рис. 5. [The Daily Telegraph, Tuesday, December 1, 2009, No 48054, с. 26]

В одному випуску цієї газети така графема використовується 39 разів і переважно подається в оголошеннях. Очевидно, це зроблено для того, щоб ще раз акцентувати увагу на виданні, або,

таким чином, маркувати ті з них, які на думку адресатів, найбільше заслуговують на увагу читачької аудиторії.

У газеті *Financial Times* на особливу увагу заслуговує сторінка *Letters*. На ній подано об'ємний графічний знак та вербальний супровід до нього.

Ми вважаємо, що це зображення доречно віднести до газетних піктограм, оскільки воно наділене усіма диференційними ознаками такого типу невербальних знаків. Окрім тексту, воно містить ще й інші графічні елементи, серед яких знаходяться різноманітні будівлі та земна куля, з назвою газети на стрічці. Це символізує силу та міць видання у сучасному світі бізнесу та вказує на його надійність. Девіз газети "*Without fear and without favour*" підкреслює те, що газета має власну стійку позицію у суспільстві і подає інформацію, не боячись нікого, не обминаючи нікого та не виділяючи нікого.

Рис. 6. [*Financial Times*, Friday, January 29, 2010, с. 8]

Ще одним періодичним виданням, що заслуговує розгляду, є американська газета "*USA Today*", яка з'явилася у 1982 році. На протигагу іншим часописам, вона була призначена для того, щоб коротко і лаконічно висвітлювати новини, і відрізнялася від інших добре представленим дизайном та графічним оформленням.

На першій шпальті цього видання знаходимо показовий невербальний знак (рис. 7), до складу якого входить земна куля з чітко окресленим і добре виділеним американським континентом. Його супроводжує девіз – *The Nation's Newspaper - No. 1 in the USA*, що означає національна газета номер 1 у США.

Рис. 7. [*USA Today*, Monday, August 17, 2009, с. 1]

Проведене нами дослідження на основі англomовних періодичних видань дозволяє зробити висновок, про те, що у сучасному англomовному мас-медіа дискурсі культурні особливості британців та американців знаходять своє відображення у невербальних одиницях, які яскраво маніфестують національну специфіку представників зазначених вище етносів. У багатьох випадках, невербальні писемні одиниці фіксують ті особливості життя народу, які можна точно та влучно передати саме засобами графіки.

Піктограми та ідеограми виступають у якості носіїв культури та водночас є своєрідним кодом, який досить часто потребує декодування та глибоких фонових знань. При цьому, на нашу думку, слід враховувати соціально-економічний сектор їхнього вживання, частотність, відповідність законам ЗМІ та їхнім традиціям.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Добросклонская Т.Г. Вопросы изучения медиатекстов (Опыт исследования современной английской медиаречи) / Добросклонская Татьяна Георгиевна. – [изд. 2-е, стереотипное]. – М. : Едиториал УРСС, 2005. – 228 с.
2. Єрмоленко Л. Ю. Піктографічні та ідеографічні знаки у сучасній французькій мові / Єрмоленко Лариса Юріївна. – К. : Видавець Карпенко В. М., 2005. – 220 с.
3. Маслова В. А. Лингвокультурология: учеб. пос. [для студ. высш. учеб. заведений] / Валентина Авраамовна Маслова. – М. : Академия, 2001. – 208 с.
4. Садохин А. П. Введение в теорию межкультурной коммуникации / Садохин Александр Петрович. – М. : Высш. шк., 2005. – 310 с.
5. Сепир Э. Избранные труды по языкознанию и культурологии / Сепир Эдвард. – М.: Изд. группа «Прогресс», 1993. – 656 с.
6. Тер-Минасова С. Г. Язык и межкультурная коммуникация: учеб. пос. [для студ. высш. учеб. заведений] / Тер-Минасова Светлана Григорьевна. – М.: Слово/Slovo, 2000. – 263 с.
7. Alexander, L. G. Longman. Advanced Grammar. Reference and Practice / Alexander Louis George. – Pearson Education Limited, Longman Group UK, 2002. – 304 p.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНО МАТЕРІАЛУ

8. The Daily Telegraph. – Tuesday, December 1, 2009. – No 48054. – 32p.

9. Financial Times. – Friday, January 29, 2010. – No 37220. – 26 p.
10. The Times. – Thursday, November 5, 2009. – No 69785. – 120 p.
11. USA Today. – Monday, August 17, 2009. – 10A p.

Візнюк О. В.
(Чернівці)

ДИНАМІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ДІЄСЛІВНИХ ПОХІДНИХ ПРЕФІКСАЛЬНОЇ ОНОМАСІОЛОГІЧНОЇ КАТЕГОРІЇ ЛОКАТИВНОСТІ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Стаття присвячена дослідженню динамічних характеристик семантики дієслівних твірних основ похідних префіксальної ономазіологічної категорії локативності в англійській мові. Кількісний аналіз виокремлених лексико-семантичних груп дієслівних твірних основ похідних префіксальної ономазіологічної категорії локативності дозволив визначити інвентар груп, які формують ядро, основний склад та периферію реалій у давньоанглійській, середньоанглійській, ранньоніовоанглійській та сучасній англійській мовах.

Статья посвящена исследованию динамических характеристик семантики глагольных словообразовательных основ производных префиксальной ономазиологической категории локативности в английском языке. Количественный анализ выделенных лексико-семантических групп дал возможность охарактеризовать инвентарь групп составляющих ядро, основной склад и периферию реалий в древнеанглийском, среднеанглийском, раннеанглийском, новоанглийском языках.

The dynamic characteristics of the English prefix derivatives verb morphemes semantics of the onomasiological category of location are investigated in the article. Quantitative analysis of the singled out lexico-semantic groups gives us an opportunity to define their inventory that forms the nucleus, basic system, periphery of realities in Old English, Middle English, New Early English, New English.

Оскільки людина ідентифікує себе у світі через систему параметрів (часу, простору, оцінки, процесу, субстанцій тощо), значущим є висвітлення механізму відтворення мовою цих ознак людського світобачення. Одним з найбільш вагомих показників при цьому є просторовий (локативний) конкретизатор [2].

Основні проблеми локативності досліджувалися багатьма лінгвістами сучасності: функціонування мовних одиниць як позначень просторових відношень у текстах різних функціональних стилів (Л.В.Васильєва, Т.С.Горелова, Н.К.Данилова, Т.Б.Хачиян та ін.); окремі групи локативів у різних мовах (К.П.Акулова, Л.О.Білоконенко, О.Н.Журинський, З.І.Іваненко, Н.В.Жигилій, О.Є.Кібрик, Г.Є.Крейдлін, Ю.О.Левицький, Й.А.Стернін, Г.М.Шелемеха та ін.); зіставний аналіз певних засобів локативності (Х.О.Артикова, О.В.Безугла, Л.М.Бойко, Т.С.Горелова, І.Пете та ін.); діахронний аспект засобів локативності (Т.П.Ломтєв, М.М.Полужин, В.Н.Топоров, К.І.Ходова, М.О.Шелякін та ін.).

Однак проблематика ономазіологічної категорії локативності усе ще залишається недостатньо висвітленою. До неї в першу чергу належать питання, пов'язані з її становленням і розвитком у префіксальному способі словотворення.

Мета статті – описати динамічні характеристики семантики дієслівних твірних основ префіксальних похідних ономазіологічної категорії локативності в англійській мові. Матеріалом дослідження слугувала суцільна вибірка префіксальних похідних із словників давньоанглійської, середньоанглійської та сучасної англійської мов (Bosworth J. An Anglo-Saxon Dictionary, Stratmann E.H. A Middle-English Dictionary, The compact Edition of the Oxford English Dictionary).

Категорія локативності – це семантична категорія, що об'єднує всі різновиди просторового значення. Вона пов'язана із сприйняттям людиною навколишнього світу, зокрема різних просторових характеристик, і відображенням його у мовленні. Три фундаментальні категорії буття і мислення – простір, рух і час – утворюють своєрідну «систему координат», за допомогою якої людина вимірює себе у навколишньому середовищі, сприймає світ та створює у своїй свідомості його образ [8].

Аналіз локативної семантики виокремленого інвентаря префіксів англійської мови показав, що починаючи з давнього періоду розвитку англійської мови, вони передавали доволі різні за своїм характером значення, які пов'язані або: а) з позначенням спрямування руху у просторі і тому характеризують просторові параметри динамічного уявлення дій, станів, процесів, або: б) з позначенням місця протікання дії та місцеположенням об'єктів у просторі [7, 107]. Тобто, в цій категорії виражаються різні просторові відношення предметів та явищ відображені в людській свідомості.

Робота здійснена за такими етапами:

1. Виокремлення методом компонентного аналізу систему лексико-семантичних груп діє-